

Željeznička stanica Mesići-Rogatica

[autor: Mirsad Durmišević](#)

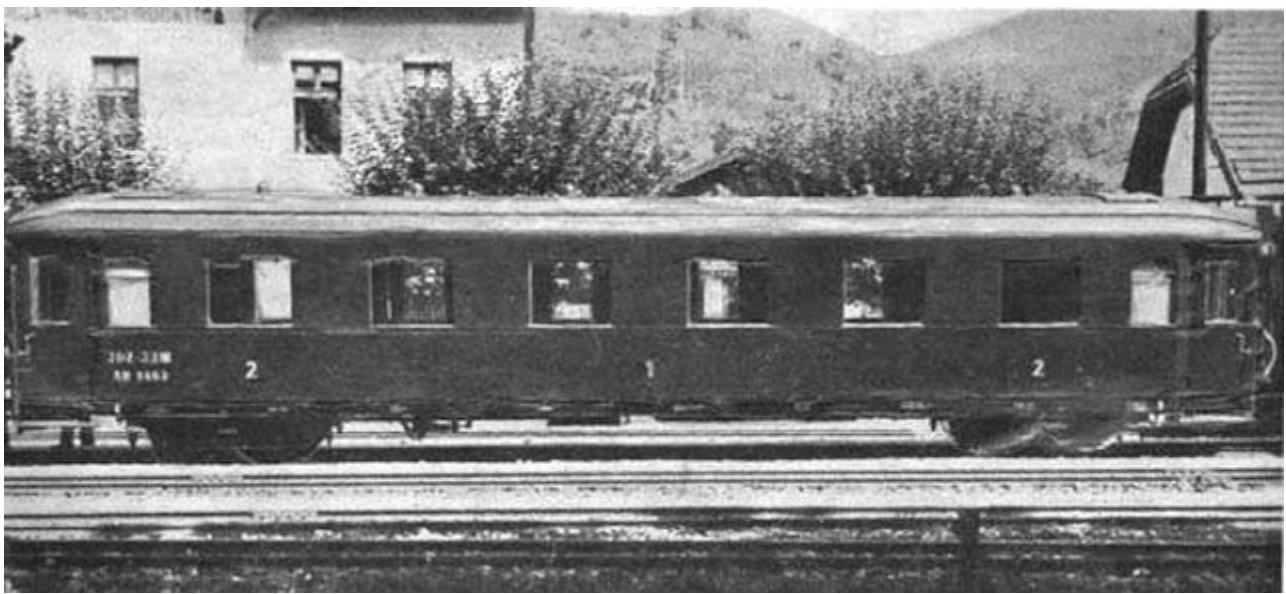

Željeznička stanica Mesići-Rogatica bila je po broju putnika svakako najveća stanica na pruzi Sarajevo – Ustiprača, zbog blizine Rogatice. Službeni naziv, od osnivanja ove stanice 1906.godine, pa sve do njenog ukidanja 1978.godine, praktički je bio Mesići-Rogatica, s tim što se već duži niz godina pred ukidanje u praksi, (a mislim i u voznim redovima), zbog praktičnosti, koristio samo naziv Mesići. Željeznička stanica se nalazila u km 69 + 900 od Sarajeva. I ako je ovo bila značajna stanica malo je njenih fotografija. Stanica i selo Mesići smješteno je između brda Kuleta, Kleč i planine Gnjile, na nadmorskoj visini od 524 metara . U stanici Mesići bilo je jedino veće proširenje kanjona rijeke Prače od stanice Prača pa do Ustiprače. Najdublji kanjon reke Prače nalazio se između stanice Mesići i stanice Prača u pravcu Sarajeva i Mesića i Ustiprače. Naručito su bile duboko u kanjonu reke Prače stanice Sudići, Banja Stijena, Hrenovica i Dub. Inače jedino u stanici Mesići i njenoj okolini kanjon rjeke Prače nije bio toliko dubok, pa je prilaz iz pravca Rogatice dolazio dobrim krivudavim putem dolinom rijeke Rakitnice. Za ostale navedene stanice koje su bile duboku u kanjonu rjeke Prače do većine nije postajao nikakav drumski put, osim možda pješačkih staza.

Ova fotografija snimljena je u željezničkoj stanici Mesići - Rogatica, jer je to jedina stanica u kojoj se nalazio silos(vidi se dio krova) od Ustiprače do Sarajeva.

Koliko se može videti iz ove fotografije stanica Mesići imala je najmanje četiri kolosjeka

Za sve koji su imali sreću da žive pored pruge kojom je "ćiro" prolazio, bio je to dobar drug i drag prijatelj. Sa njim su odlazili i dolazili, on je bio hranilac i naš branilac. U ovom kraju, na primjer, pola radno sposobnih ljudi bilo je zaposleno na željeznicama. Posredno, od rada na željeznicama živjela je i ona druga polovina stanovništva."Ćirom" se išlo u školu, na posao, u vojsku. Preko sedamdeset godina on je donosio napredak u ovom području. Za dan isplata plata željezničarima ovdje su se posebno pripremali trgovci i ugostitelji. Znalo se, biće pazara. Ako je trebalo do ljekara, opet je tu bio "ćiro". Sirotinjska majka, kako su ga mnogi zvali. Za malo para, evo te u Sarajevu, Višegradu, Goraždu ili

Foči."Ćiro" je dovozio prve trešnje, lubenice, grožđe. Sa "ćiom" su dolazile i nove nevjeste, tek rođene bebe. Svega toga nestalo je sa 18. oktobrom 1978, kada je popularni "ćiro", otpremljen u muzej a putnici i privreda natjerani na mnogo skuplji drumski prevoz. Mještani Mesića dok su živi, sjećaće se posljednjeg piska, kada je „ćiro“ otišao na put bez povrataka, bio je to najteži dan u njihovim, a vjerujem i u životu mnogih drugih koji su odrasli i živjeli sa ili od popularnog "ćire".Sjećanja na uskotračnu prugu i popularnog "ćiru" Gojko Rosić čuva na svojevrstan način. U krugu svoje porodične kuće otvorio je mini-željeznički muzej. Raznim željezničkim eksponatima okitio je najveći dio svoga dvorišta i to je sada muzej na otvorenom. Na jednom ukusno uređenom mjestu smještena je istorija uskotračne željeznice u ovom kraju.

Selo Mesići je do početka rata bilo poznato i pod imenom "gradić Pejton" iz poznate američke serije iz tog perioda, jer je kao selo imalo sve što ima svaki moderni grad: asfaltni put, uličnu rasvjetu, malu dvoranu za priredbe i igranke, poštu, matični ured, školu,...

Odmah iza Mesića, u pavcu Sarajeva, nalazilo se malo akumulaciono jezero za hidrocentralu, jedva se vidjelo iz voza jer voz stalno prolazio kroz tunele dolinom Prače.

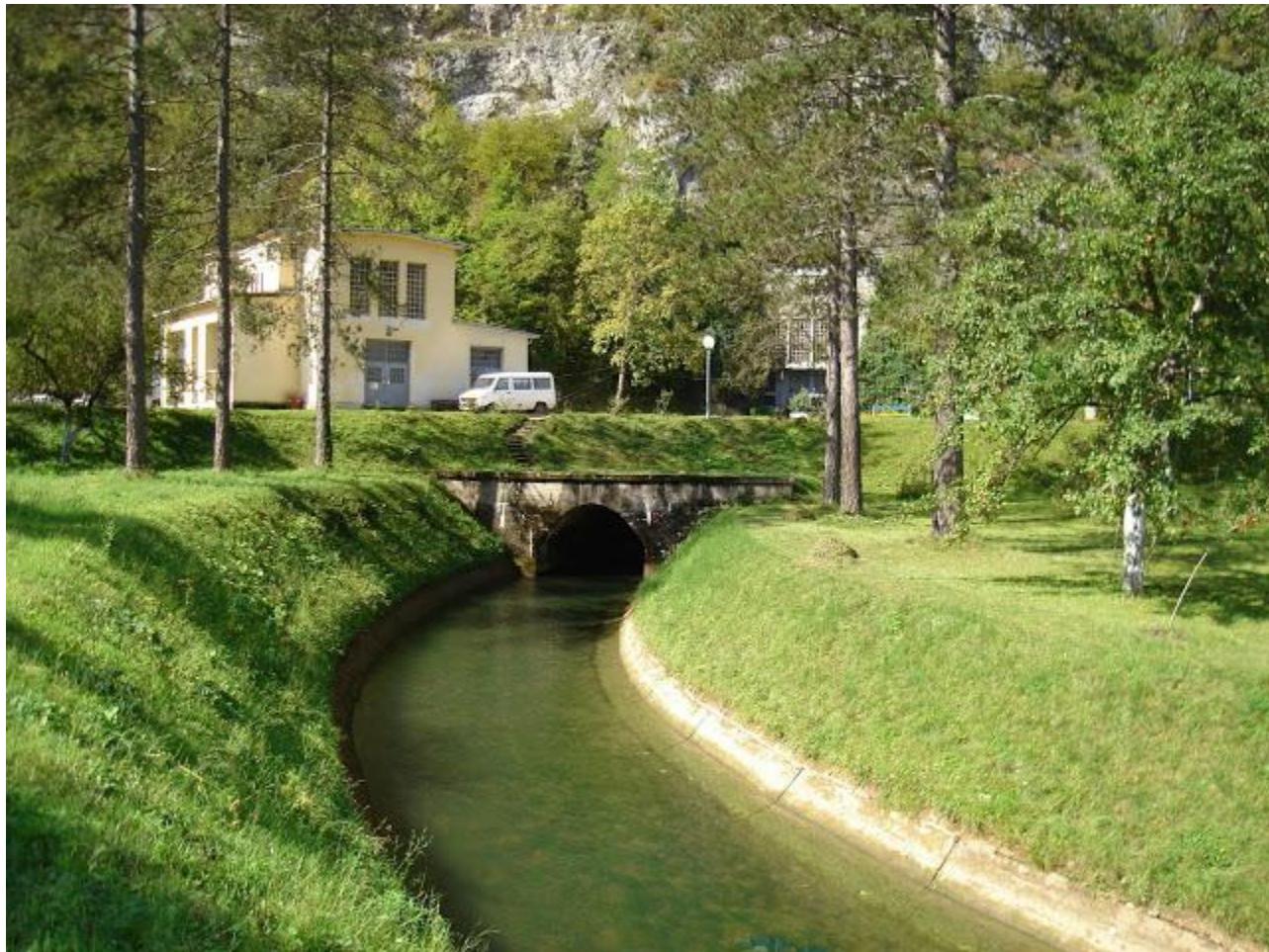

Vještačka brana u Mesićima i za se nalazi hidroakumulacija, koja služi za proizvodnju hidroenergije

HE Mesići

Danas je potpuno devastirana zgrada željezničke stanice Mesići-Rogatica (nigdje na zgradi ne postoji sačuvan natpis sa nazivom stanice)...

